

LBRIS

We know
books

Alina M. Stanislav

MIA, NINA
, și
PETRUȚ

În Aventuri de Neuitat

Povești despre curaj și prietenie

Ilustrații

Alexandra Rotariu

FLOARE DE IRIS

Iași, 2025

LBRIS

We know
books

MIA,

Căprița fără papucei

La poalele unui munte înalt, unde ceața dimineții se legăna domol printre brazi, trăia o căpriță mică și zglobie, pe nume Mia. Locuia împreună cu bunica ei într-o căsuță veche, acoperită cu mușchi verde, așezată chiar pe marginea unei prăpastii. Înăuntru mirosea mereu a ceai de mentă și a cozonac cald.

Mia era curioasă și jucăușă, cu ochii mereu plini de întrebări. În fiecare dimineață se trezea înainte ca soarele să atingă vârful stâncilor, alerga desculță prin rouă și apoi stătea pe cea mai înaltă piatră ca să privească răsăritul. Îi plăceau fluturii, păsările și florile, dar mai ales poveștile bunicii, pe care le asculta înainte de culcare, lipită de blana ei moale.

Când se întorcea seara acasă, Mia punea o mulțime de întrebări despre tot ce nu știa și voia să afle:

- De ce soarele răsare de după deal și unde se ascunde noaptea?
- De ce fluturii au aripi și de unde vin?
- De ce copacii sunt albi iarna și ... ce este, de fapt, iarna?
- De ce florile miros și arată diferit, și de unde vine mirosul lor?

Și așa, Mia punea tot feluri de întrebări la care bunica ei nu mai știa cum să răspundă. Într-o seară, se gândi biata capră să o dea pe Mia la școala din poiană, unde învăța toată suflarea pădurii, apoi adormi liniștită.

Cum se făcu dimineața, își puse repede șorțul dinainte, basmaua pe cap, își luă bastonul și porni direct spre școală să vorbească cu bursucul, care era director și să afle cum își poate înscrie nepoata în clasa întâi.

Bursucul, cam morocănos și fără chef de vorbă, îi întinse o listă cu tot ce era necesar, apoi îi întoarse spatele și plecă. Capra se uită lung la listă, se uită în buzunar și își dădu seama că nu avea destui bani ca să cumpere totul.

